

Indvending, vi have mod denne Paragraf, nemlig mod den Sætning, at Inddragningen af de Uvillige i Digeforetagendet skal kunne gøres afhængig af, at de efter deres økonomiske Vilkaar ere i Stand til at afholde deslige Udgifter. Denne Bestemmelse har Udvalget i sin Betænkning formentlig tilstrækkelig imødegaaet. Det er anført, at, naar vi henlægge Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om Uvillige skulle yde Bidrag til Udgifterne ved et Digeanlæg, til Landvæsenkommissionen, saa vil man være betrygget imod, at der gives et Foretagende Medhold, der i det Hele overstiger de Privates Kræfter, og hvis Fordel ikke svarer til de Byrder, som komme til at hvile paa de Eiendomme, der komme ind under Digelaget; men naar Landvæsenkommissionen først har givet Foretagendet Medhold, saa kan det formentlig paa ingen mulig Maade gaa an at undtage de Enkelte, der sidde daarlig i det, og lade Andre betale for dem. Fremdeles indvende vi mod Lovforslagets § 6, saaledes som den foreligger, at, naar der i sidste Punktum i første Stykke siges, at Landvæsenkommissionen skal fastsætte det Forhold, i hvilket Eiendommene skulle bidrage til Udgifterne, indeholder denne Bestemmelse ikke tilstrækkelig Veiledning for Landvæsenkommissionerne. Jeg tør atter her henvise til den afgivne Betænkning, hvori det er udviklet, hvorfor vi ikke kunne anfæ det rigtigt ikke at give Landvæsenkommissionerne nogen Veiledning med Hensyn til, efter hvilke Regler de skulle fastsætte Bidragsforholdet. Naar man er enig om, at det ikke skal være et simpelt Regnestykke, at f. Ex. den, der har 4 Tønder Harkorn under Diget, skal give dobbelt saa meget som den, der har 2 Tønder Harkorn, til Udgifterne, men det skal komme an paa andre Momenter, saa have vi ikke kunnet finde det rigtigt ikke at angive disse Momenter. Disse 4 Punkter, der, som det vil ses, afficere hele den første Del af § 6, have medvirket til, at vi af den Hovedgrund, som jeg nu skal nævne, have maattet finde os opfordrede til at tilraade Thinget en anden Affattelse af denne Paragraf. Det har ikke kunnet overses af os, at det Offentlige eller Loven, der paalægger en Lodsseier at bidrage til et Dige, som han selv ikke vil betale til, og saaledes tvinger ham ind i et Interessentskab, som han ikke selv vilde gaa ind i, derefter forlader ham. Dette er vor Hovedindvending imod Paragrafen. Udvalget finder det ganske urigtigt og usforvarligt at tvinge ham ind i et Selskab, uden at give Bestemmelse om, hvorledes han saa er filllet, uden at give nogen Regel for, hvorledes Selskabsvillien skal komme i Stand. Det maa erindres, at det, man tvinger Lodsseieren ind i, er et nødvendigt Societet, et nødvendigt Interessentskab, eller, som vi kalde det, et Lag, men naar man gjør dette, saa er det tilvisse den første Fordring, at han skal bringes ind i et Samfund med en Ordning, i et Samfund, hvor

han møder Regler for, med hvilke Rettigheder og Forpligtelser han skal leve i dette Samfund; men det er ikke givet ved de enkelte Bestemmelser, som Landvæsenkommissionen skal træffe, det er ikke givet ved, at Digets Retning, Størrelse og øvrige Bestaffenhed er fastsat, og det er ikke givet ved, at man veed, hvor Mange der skal deltage i Laget, og hvor Meget Enhver skal bidrage. Der er selvfølgelig mange andre Ting at tage Bestemmelse om, saasom om Bestyrelsen og Vedligeholdelsen med meget Mere. Selv om vi kunde finde det rigtigt eller forvarligt at forlade den Indtvungne paa det Punkt, hvor Lovudkastet slipper ham, og derpaa overlade ham til sig selv, saa vilde vi dog finde det urimeligt at vanskeliggjøre den hele statutariske Ordning af Selskabet, af Laget, naar man simpelt hen kan give Regler for, hvorledes Selskabsvillien skal dannes, som i ethvert Aktieselskab, Regler for den Enkeltes Ret over for det Hele. Derfor tillade vi os at foreslaa og stærkt at anbefale det høie Thing at vedtage, at der skal gives Regler for, hvorledes Interessentskabet, efter at være dannet, skal faae sin Vedtægt, og vi foreslaa at give Bestemmelsen saaledes, at Beslutninger om Vedtægten's enkelte Bestemmelser tages med simpel Stemmeret, saaledes at hvert Medlem er stemmeberettiget i Forhold til sin Bidragsydelse. Dette synes at være en retfærdig og billig Ordning, som stemmer med Stemmereglerne under lignende Forhold. Det vil ses, at denne Bestemmelse er givet i Forbindelse med den Regel i det første Afsnit, at de Enkeltes Bidrag skal ansættes procentvis, hvorved man vil faae haandterlige Tal at bevæge sig med. Der er tilføjet en Begrænsning, idet der er givet et overfløent Mindretal en Rekurs til Landvæsenkommissionen. Om denne Bestemmelse kan jeg ikke udtales mig anderledes, end at den er fremkommen ved en ydre Paavirkning og ikke har været optaget i den oprindelige Redaktion af vor § 6. Derefter følger det nødvendige Tilleg om, at for Tilveiebringelsen af senere Forandringer i Vedtægten gjælde de samme Regler som for Oprettelsen; herved har jeg Intet at bemærke. Endvidere en Regel om Digelagets Oplysning, som vi haabe vil tiltale det høie Thing. Naar Sagen ordnes saaledes, som vi foreslaa det, saa vil det ses, at § 17 derefter maa bortfalde. Lovforslaget har jo ikke været blindt for, at en Ordning som den, vi ville søge tilveiebragt igjennem en Vedtægt, for hvis Uilblivelse vi give de fornødne Regler, var nødvendig, at der maatte gives Regler for, hvorledes Arbeidet skulde udføres, hvem der skulde udføre det, om det skulde ske ved Licitation eller fordeles mellem Medlemmerne, hvem der skulde bestyre det og have Tilsynet dermed, kort sagt, om Alt, hvad der hører hertil. Lovforslaget har, som sagt, ikke været blindt herfor, men det har valgt den Vej, at naar disse Spørgsmaal optom og Vedkommende ikke vare enige, saa skulde de — og det er det, der